

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta W.
przeciwko A. P.

o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7200
(siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności w związku z naruszeniem art. 409 k.c. przez

przyjęcie, że sąd rozpoznając sprawę o zwrot nienależytego świadczenia nie bada, czy doszło do wzbogacenia po stronie pozwanej.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić w szczególności co do przyjęcia, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona. Nawet jeśli uznać, jak zarzuca to skarga kasacyjna, że Sąd Apelacyjny błędnie uchylił się od oceny istnienia po stronie pozwanej stanu wzbogacenia, to trudno przyjąć, że wpływ na ocenę tego stanu może być podnoszone przez skarżącą inne toczące się postępowanie. Z punktu widzenia oceny stanu wzbogacenia strony z tytułu przyjęcia nienależnego świadczenia nie może mieć znaczenia fakt, że równolegle toczy się postępowanie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości należącej do pozwanej. Sprawa, w której wniesiono skargę kasacyjną dotyczy bowiem obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia, mimo następczego odpadnięcia jego podstawy prawnej. Nie pozostaje z nią w związku zagadnienie, czy pozwana wciąż jest właścicielem nieruchomości. Ewentualne stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości przez osobę trzecią nie mogłoby mieć wpływu na ocenę istnienia po stronie pozwanej stanu wzbogacenia wynikającego z przyjęcia nienależytego świadczenia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw